

Sygn. akt VIII K 87/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Zdrodowski

Protokolant Małgorzata Łojko

przy udziale Prokuratora Janusza Marka Martyniuka

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2016 roku na rozprawie

sprawy A. L.

urodzonego dnia (...) w S.

syna N. i G. z domu B.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 2 sierpnia 2013 roku w sprawie VIII K 41/13 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 4 marca 2014 roku w sprawie VIII Ka 907/13 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. popełnione w dniu 21 października 2012 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności;

2) Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 22 grudnia 2014 roku w sprawie VIII K 299/14 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 16 kwietnia 2015 roku w sprawie VIII Ka 154/15

a) za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 14 maja 2014 roku do 1 czerwca 2014 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

b) za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione od 2 do 21 października 2012 roku i od 3 sierpnia 2013 roku do 13 czerwca 2014 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

oraz karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności;

3) Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 12 lutego 2016 roku w sprawie VIII K 87/15 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione 25 kwietnia 2014 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności;

4) Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 15 lutego 2016 roku w sprawie VIII K 212/15 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 23 marca do 3 kwietnia 2014 roku na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

I. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punkcie pierwszym trzecim i czwartym części wstępnej wyroku i karę łączną pozbawienia wolności opisaną w punkcie drugim części wstępnej wyroku i orzeka wobec niego karę łączną 4 (cztery) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 577 k.p.k. stwierdza, że na poczet orzeczonej w punkcie pierwszym kary łącznej pozbawienia wolności powinny być zaliczone okres odbytej kary w sprawie VIII K 41/13 Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim

oraz okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zgodnie z zaliczeniami zawartymi w punkcie trzecim wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 2 sierpnia 2013 roku w sprawie VIII K 41/13, w punkcie piątym wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 12 lutego 2016 roku w sprawie VIII K 87/15 i w punkcie drugim wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 15 lutego 2016 roku w sprawie VIII K 212/15;

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. M. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) zł, w tym kwotę 27,60 (dwadzieścia siedem 60/100) zł podatku od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów obrony sprawowanej z urzędu;

IV. Zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII K 87/16

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 14 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy ustalił co następuje:

A. L. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

5) Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 2 sierpnia 2013 roku w sprawie VIII K 41/13 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 4 marca 2014 roku w sprawie VIII Ka 907/13 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. popełnione w dniu 21 października 2012 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności,

6) Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 22 grudnia 2014 roku w sprawie VIII K 299/14 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 16 kwietnia 2015 roku w sprawie VIII Ka 154/15

c) za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 14 maja 2014 roku do 1 czerwca 2014 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

d) za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione od 2 do 21 października 2012 roku i od 3 sierpnia 2013 roku do 13 czerwca 2014 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

oraz karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności,

7) Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 12 lutego 2016 roku w sprawie VIII K 87/15 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione 25 kwietnia 2014 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności,

8) Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 15 lutego 2016 roku w sprawie VIII K 212/15 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 23 marca do 3 kwietnia 2014 roku na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Ponadto wcześniej był również wielokrotnie karany. Nakazem karnym Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 1 października 2002 roku w sprawie II K 513/02 został skazany na karę 80 stawek dziennych grzywny, która to kara została wykonana. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 3 marca 2004 roku w sprawie II K 988/02 został skazany na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrokiem tego Sądu z dnia 21 maja 2004 roku w sprawie II K 96/04 został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności. Kary te połączono wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 21 lutego 2008 roku w sprawie II K 396/07 i orzeczono karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbył do dnia 27 sierpnia 2011 roku. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 16 grudnia 2004 roku w sprawie VIII K 310/14 został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została wykonana do dnia 1 lipca 2006 roku. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 20 listopada 2006 roku w sprawie II K 341/06 został skazany na karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą

odbył do dnia 28 maja 2009 roku. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim w sprawie II K 228/07 został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą skazany odbył do dnia 27 czerwca 2010 roku.

Obecnie skazany odbywa karę ze sprawy VIII K 41/13 od dnia 13 czerwca 2014 roku, a do wykonania zostały wprowadzone również kary w sprawach VIII K 299/14, VIII K 87/15 i VIII K 212/15 Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim. Skazany ma również do odbycia kary aresztu i zastępcze kary aresztu za popełnione wykroczenia.

A. L. ma 31 lat. Posiada wykształcenie niepełne gimnazjalne. Jest kawalerem. Ma jedno dziecko. Nie wywiązuje się wobec niego z obowiązku alimentacyjnego. Przed osadzeniem mieszkał z matką i siostrą. Z rodziną nie ma dobrych relacji. Matka boi się jego. Jeszcze jako nieletni skazany sprawiał problemy wychowawcze. Miał problemy z nadużywaniem narkotyków. W trakcie obecnego pobytu w jednostce penitencjarnej skazany dokonywał samouszkodzeń.

A. L. w zakładzie karnym nie przejawia żadnej pozytywnej aktywności. Nie posiada sprecyzowanych zainteresowań. Bagatelizuje szkodliwość społeczną czynów jakich się dopuścił. Nie deklaruje jednak przynależności do struktur nieformalnych grypsujących.

Skazany był dotychczas trzykrotnie odwiedzany. Nie korzystał z zezwoleń na czasowe opuszczenie jednostki penitencjarnej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zarządzenia (k. 1), karty karnej (k. 8-11), wydruku z (...) (k. 15-31), odpisów orzeczeń wraz z danymi co do odbycia kary (k. 34-40, 45-49, 51-54), opinii o skazanym (k. 62-72), z akt VIII K 41/13 Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim wyroku z uzasadnieniem (k. 900, 909-912, 964, 968-972), obliczenia kary (k. 1055, 1171, 1186), postanowienia (k. 1092, 1121), z akt VIII K 299/14 Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim wyroku z uzasadnieniem (k. 249-250, 257-259, 288, 295-299), obliczenia kary (k. 348, 353), z akt VIII K 87/15 Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim wyroku (k. 465), obliczenia kary (k. 519, 520) oraz z akt VIII K 212/15 Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim wyroku (k. 620) i obliczenia kary (k. 652).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Wyrok łączny jest instytucją procesową realizującą normy prawa materialnego, zatem warunki do orzeczenia kary łącznej, o których mowa w art. 569 § 1 k.p.k., to przede wszystkim wynikające z kodeksu karnego przesłanki do orzeczenia kary łącznej. Instytucja ta została uregulowana w art. 85 k.k. i została gruntownie przemodelowana na mocy nowelizacji wprowadzonej ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396) z dniem 1 lipca 2015 roku. Kwestie związane ze stosowaniem „nowych” i „starych” regulacji w związku z orzekaniem kary łącznej wyraźnie uregulowano w art. 19 ust. 1 ustawy nowelizującej. Zgodnie z tym przepisem przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed 1 lipca 2015 roku, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej. Przepis ten wprowadza zatem wyjątek od zasady przewidzianej w art. 4 § 1 k.k., który zakłada co do zasady stosowanie ustawy nowej. Jako że wobec A. L. orzeczono prawomocnie kary pozbawienia wolności już po wejściu w życie ustawy nowelizującej zastosowanie do niego będą miały przepisy obowiązujące w dacie orzekania, skoro pozwalają one objąć karą łączną wszystkie kary pozbawienia wolności, które zostały wprowadzone skazanemu do wykonania. (...) regulacje nie są w tym zakresie względniejsze.

Stosownie do art. 85 § 1 i 2 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne. Jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu (art. 85 § 3 k.k.).

Zasady wymiaru kary łącznej określa art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, w przypadku terminowej kary pozbawienia wolności nie przekraczając jednak 20 lat pozbawienia wolności.

Analizując prawomocne skazania A. L. wskazać należy, że łączeniu podlegają kary lub kary łączne orzeczone w sprawach VIII K 41/13, VIII K 299/14, VIII K 87/15 i VIII K 212/15 Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim. Kary te w odróżnieniu od innych kar orzeczonych wobec skazanego nie zostały dotychczas w całości wykonane. Czyny, za które wymierzono kary zostały popełnione zanim skazany zaczął odbywać karę w sprawie VIII K 41/13, a więc przed 13 czerwca 2014 roku.

W sprawach podlegających łączeniu orzeczono kary lub kary łączne pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat, 8 miesięcy, 1 roku oraz 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd mógł zatem orzec karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 3 lat (kara najsurowsza) do 5 lat i 11 miesięcy (suma kar podlegających łączeniu). Podstawowym celem wymiaru kary łącznej jest stworzenie podstaw do racjonalnego i humanitarnego stosowania kar i środków karnych (art. 3 k.k.) w przypadku zbiegu przestępstw. Brak regulacji w tym zakresie prowadziłyby do mechanicznego sumowania wymierzonych kar i kolejnego ich wykonywania, co mogłoby prowadzić do naruszenia zasad wymiaru i wykonania kary, w tym w szczególności funkcji prewencyjnych i retrybucyjnych kary (P. Kardas, Komentarz do art. 86 k.k., Lex). W procesie wymiaru kary łącznej nie powinno się dublować tych wszystkich okoliczności, które miały wpływ na wymiar kar jednostkowych, zwłaszcza że w wypadku orzekania kary łącznej w wyroku łącznym kary jednostkowe objęte są prawomocnością poszczególnych wyroków. Stosownie do art. 85a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Na wymiar kary łącznej powinny mieć wpływ prognozy co do osiągnięcia celów kary w stosunku do skazanego, zwłaszcza z uwzględnieniem okoliczności zaszłych po prawomocnych skazaniach. Zarówno system kumulacji jak i absorpcji są rozwiązaniami skrajnymi, które mogą być stosowane zupełnie wyjątkowo. Z jednej bowiem strony wielokrotne skazania świadczą o znacznej demoralizacji skazanego i orzekanie kary łącznej w granicach najwyższej z kar orzeczonych (system absorpcji) stanowiłoby niczym nieuzasadnione premiowanie wielokrotnych skazań, z drugiej jednak strony orzekanie jako kary łącznej sumy kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa (system kumulacji) czyniłoby zupełnie bezcelową instytucję wyroku łącznego i kary łącznej.

Sąd orzekł w sprawie karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat i 6 miesięcy, uznając że w okolicznościach sprawy będzie to kara sprawiedliwa. Przy rozstrzyganiu o wysokości kary łącznej należało uwzględnić bliską więź przedmiotowo – podmiotową pomiędzy czynami, za które kary podlegają łączeniu. Wskazuje to na znaczną demoralizację skazanego i poczucie bezkarności. Potwierdza to jego postawa w trakcie odbywania kary. Nie jest on krytyczny w stosunku do popełnionych zachowań. Podkreślić należy, że skazany wielokrotnie dopuszczał się przestępstw przeciwko mieniu i to pomimo stosowania wobec niego kolejnych sankcji karnych. Do zmiany swojego zachowania nie skłoniło skazanego odbywanie kary pozbawienia wolności. Informacja z Krajowego Rejestru Karnego skazanego jest niezwykle bogata i pokazuje, że A. L. jest sprawcą wysoce zdemoralizowanym, który z popełnienia przestępstw uczynił sobie sposób na życie. W tym stanie rzeczy tylko dostatecznie długa izolacja może skłonić go do przestrzegania porządku prawnego. Dodać do tego należy, że skazany w warunkach izolacji nie prezentuje właściwej postawy, co wprost wynika z opinii o nim z zakładu karnego, a to z kolei wskazuje, że jego proces resocjalizacyjny musi przebiegać jeszcze dość długo. Jedyną pozytywnie stwierdzenie o skazanym jakie znalazło się w opinii to fakt, że nie deklaruje on uczestnictwa w nieformalnych strukturach. Sąd uznał jednak, że nawet przy takim nagromadzeniu negatywnych okoliczności nie powinno się orzekać kary w granicach sumy kar podlegających łączeniu. Odbywanie przez niego kary przez tak długi okres nie będzie służyło jego resocjalizacji z uwagi na brak właściwej motywacji do zmiany postępowania.

Na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem należało zaliczyć skazanemu okres odbytej kary w sprawie VIII K 41/13 oraz zaliczone w wyrokach jednostkowych okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.

O kosztach obrony sprawowanej z urzędu orzeczono na podstawie § 4 ust. 1 i 3 i § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800). Połowę stawki maksymalnej (120 zł) należało podwyższyć o należny podatek od towarów i usług według stawki 23% (27,60 zł), co daje łącznie kwotę 147,60 zł.

Sąd zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Przy takiej ocenie Sąd miał na względzie, że skazany nie posiada żadnego majątku, odbywa długoterminową karę pozbawienia wolności i nie pracuje.